

[Birte Weiss.]

ud fra nogle helt andre forudsætninger end dem, man har nu. Teaterledelsen vil kunne se sit udbud i en sæson som et hele og ikke som nu som en slags rouletspil, hvor det er nødvendigt at få den store gevinst hjem i første omgang, hvis man overhovedet skal have mulighed for at spille videre. Det vil med andre ord give en stabilitet og en balance i den enkelte scenes arbejde, som man ikke kender nu, og som det må være en rimelig samfundsopgave at sikre.

Men der vil også være andre fordele. De 9 teatre, som det drejer sig om, vil kunne lave en vis samkøring af administrationen, sådan at der i den relation opnås direkte besparelser.

Mens vi i øvrigt taler om penge, vil jeg godt lige gøre opmærksom på, at de merudgifter, der ifølge dette lovforslag vil være til teaterstøtte, kun vil være på 1,4 mill. kr. i forhold til de beløb, der ofres i øjeblikket.

Det, som vi så får for de penge, det er, at den grøde, der i øjeblikket er i teaterlivet, ikke bliver kvalt i starten, men får lov til at udvikle sig. Det sidste er ikke mindst væsentligt, når man ved, at der er foretaget en undersøgelse, som viser, at det netop her på det sidste er lykkedes at få et nyt teaterpublikum i tale.

Sammenfattende kan man sige om disse 9 teatre, at de repræsenterer i virkeligheden noget for enhver smag. Der er ikke tale om, at man ensidigt prøver på at støtte en bestemt form for teater, at man giver en bestemt teaterholdning en særlig fortrinssstilling. Det er vigtigt at notere sig, og jeg vil derfor samtidig gerne regne med, at man skal tage det for pålydende, når der står i bemærkningerne til lovforslaget, at kredsen af teatre, som er omfattet af denne landsdelssceneordning, vil kunne udvides efter nærmere aftale mellem staten og landsdelsscenernes styrelse. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte dette.

Blot en enkelt bemærkning til sidst. Børneteatrene er ikke omfattet af denne ordning. Jeg kan godt se, at det ikke i denne omgang ville kunne lade sig gøre, men jeg vil gerne bede ministeren om ved første lejlighed at sørge for, at denne vigtige teaterform, som jo mildt sagt er blevet behandlet meget uvenligt her i folketinget, snarest kan komme ind under blidere vinde.

Nathalie Lind (V):

Med fremsættelsen af dette lovforslag ved jeg at kulturministeren opfylder et varmt ønske hos teaterudvalget for Storkøbenhavn og hos de københavnske teaterdirektører. Det er vel egentlig nok lidt søgt at kalde det en landsdelssceneordning. Sandheden er vel snarere, at det, der er interessen hos teaterlederne og de kommunale myndigheder, er at få gennemført den samme økonomisk fordelagtige ordning, som teatrene i Odense, Århus og Ålborg har, hvorefter staten dækker de 50 pct. af driftsunderskuddet.

Jeg er helt klar over, hvilken fordel det, hvis man gennemfører ordningen, vil betyde for disse teatre i form af større økonomisk sikkerhed og bedre planlægning. Men i første omgang kommer vi ikke uden om, at det dog koster staten 1,5 mill. kr. ekstra, og ingen kan sige, om dette tal vil holde. Billetindtægten er jo beregnet efter en belægning i teatrene på 60 pct., og bliver der tale om en lavere belægning, udløser det jo automatisk større ekstra tilskud.

Ministereren siger, der ikke er tale om store merudgifter. Hertil vil jeg for det første sige, at merudgifterne vil jo, fordi de er lovbundne, stige i takt med prisudviklingen, og regner man det ud, så betyder det i hvert fald en stigning i statstilskuddet på ca. 30 pct. i forhold til, hvad der hidtil har været givet til dette område.

Ministereren oplyser på den anden side heller ikke noget om, hvad forhøjelsen af abonnementspriserne vil betyde. Af det bilag, vi har fået til lovforslaget, fremgår det jo, at man nu regner med en maksimalbilletpris på 40 kr. og en laveste billetpris på 28 kr.

Men det, der for mig og for mit parti er det afgørende, er: er det rigtigt, at man her kopierer landsdelssceneordningen slavisk? Landsdelssceneordningen blev vel indført for at give hele befolkningen i Danmark mulighed for at stifte bekendtskab med scenens kunst. Vi har fået en redegørelse i kulturudvalget, der viser, hvad staten yder til disse områder, og dér viser det sig, at staten giver 23 mill. kr. til teatre ude over landet, og amter og kommuner bidrager med omkring 16 mill. kr., altså en væsentlig del. I Storkøbenhavn er forholdet det, at staten giver omkring 7,5 mill. kr., og noget tilsvarende, hvis vi tager al teaterstøtte med, giver de pågældende amter og kommuner. Men jeg sy-